

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 140. Epistola Eugenii ad Archiepiscopum Cantuariensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.
A. C. 1440.

ribus Viris doctrinæ fama celeberrimis qui juncta opera cum Neo-electo Patriarcha Græcos in sinum Ecclesiæ reducere adlaborarent. Attamen Imperator a pristino suo unionis conservandæ studio nihil minus quantum deferbuit, de quo & Eugenius in graves effusus est querelas in suis literis ad Constantinum Peloponnesi Despotam, ac Cæsaris Germanum datis. Incertum tamen est, quas ob causas Imperator in schismatis delendi ardore remiserit, nisi timore compulsus dixeris, ne sibi Amuratem offensum redderet, cui Græcorum cum Latinis unio suspecta erat, aut forte, quia armorum subsidia a Latinis sibi submissum iri desperabat, competito Alberti Imperatoris obitu, qui affidiis Eugenii Papæ necnon Basileensium precibus stimulatus bellum in Turcas parabat; aut denique, quia seditionem Constantinopoli pertimescebat, cum omnes ferme incolæ unionem palam impugnerent.

§. CXL.

Epistola Eugenii ad Archiepiscopum Cantuariensem.

Adnumeraverat Eugenius anno prior Joannem Kemp Archiepiscopum Eboracensem Cardinalium Collegio, cui cum Henricus Cantuariæ in Anglia Archipræsul tantæ dignitatis congruos honores, & Sessio

Sessionis prærogativam deferre recusaret, Pontifex de hoc contemptu tanquam de re nova, & insolita conquestus literas dedit ad Henricum anno Christi millesimo quadringentesimo trigesimo nono, Pontificatus sui octavo. *Non parum, in-
 quiebat, audisse displicuit dissensionem illam, quam cum dilecto Filio nostro Joanne tit. S. Balbinæ Presbytero Cardinale nuper tua fraternitas habuit, cum nova & insolita res ipsa sit, quæ nunc attentatur. Imprimis autem admiramur satis, cum per quatuordecim annos & amplius cum dilecto Filio nostro Cardinale Vintoniensi in sedendo, & in ferendis votis sine altercatione vixeris, quid causæ sit, quod nunc primum in contentionem venias cum ipso Joanne Cardinale eadem prædito dignitate. Nec quidem generis Regii erga Vintoniensem Cardinalem ratio prætendi potest, quoniam & antequam Cardinalatus ipsam foret dignitatem adeptus, duntaxat existens Vintoniensis Episcopus, & voce, & loco tibi cedebat. Quod si sola Cardinalatus dignitas hanc in alio prælationem operata est, cur in isto itidem non efficit. Ceterum Eugenius minus curabat, quod Henricus Cardinalitiam dignitatem, qua Joannes decoratus erat, contempsisset, quam quod Eboracensis Archiepiscopatus jura deprimeret, illumque Cantuariensi Ecclesiæ subicere contendisset. Quinimo certum est, Henricum nullatenus Cardinalitiam*

sæcul. XV.

A.C. 1440.

Bullar. to. I.

Eugen. IV.

Constit. 15.

Sæcul. XV.
A. C. 1440.

tiaæ prærogativæ injuriam inferre voluit se; id enim ipse profitebatur, nec id Eugenius negabat, censebat tamen, nullam inde Cantuariensis Ecclesiæ, quam præcellere putabat, juribus præjudicium esse irrogandum.

§. CXLI.

Eugenii elogium de Cardinalatus dignitate.

Nihilominus Eugenius has literas eo fine publicasse videtur, ut opportune Cardinalium præeminentiam amplius laudibus efferret. Muneris hujus originem ex ipso veteri Testamento repetebat, ac dignitatem illam Archiepiscopali præferendam declarabat, quia agebat, illam unam duntaxat regit Ecclesiam, ipsa cum Sede Apostolica universalis.

§. CXLII.

Vitellescus Cardinalatu ab Eugenio exutus.

Blond. 3.
Dec. 9. 10. 11.

Antonin. tit.
22. cap. 11.

Interim Eugenius non minus erat magnificus dignitatis Cardinalitiæ defensor, quam severus vindex adversus eos, qui criminum maculis eandem scedare non erubuerunt; ipso enim hoc anno graviter animadvertit in Cardinalem Vitellescum Patriarcham Aquileiensem. Is erat